

Made in

X

~~Extra~~
~~City~~

On resources
and their
exploitation

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal Extra City. Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen. Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,

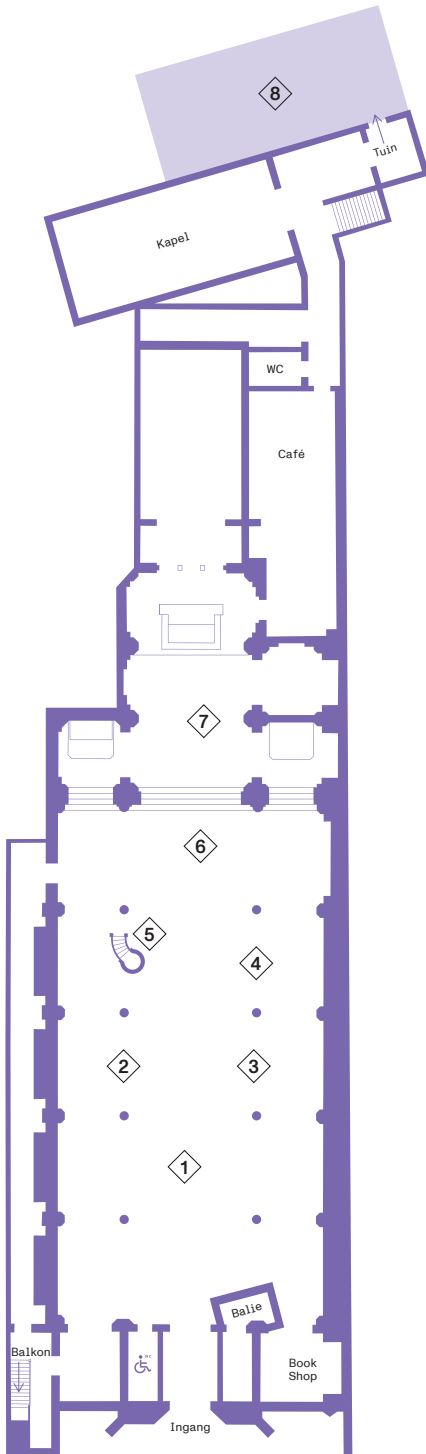
het team van Kunsthal Extra City

Dear visitor,

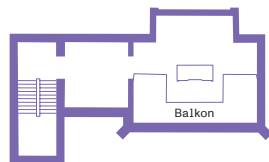
Welcome to Kunsthal Extra City. We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear. Please don't hesitate to approach our receptionist should you have any questions regarding the exhibition. Alternatively, you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,

the team of Kunsthal Extra City

1. CATPC
2. Raqs Media Collective
3. Sammy Baloji
4. Lisa Barnard
5. Ghita Skali
6. Monira Al Qadiri
7. Yelena Popova
8. Bert Villa

NL *Made in X* graaft naar de basis van onze globale consumptiemaatschappij. De tentoonstelling focust op de ontginning van natuurlijke grondstoffen en de ondoorzichtige trajecten die ze afleggen voordat ze in onze huiskamers terecht komen. Met *Made in X* opent Kunsthal Extra City een tweede grote tentoonstelling op haar nieuwe locatie in de beschermde kloostersite.

Ons leven is er vol van; producten waarvan we de herkomst niet precies weten of hoe de grondstoffen waaruit ze bestaan ontgonnen worden. Van mobiele telefoons tot chocolade, van theeblaadjes tot elektriciteit. We maken er allemaal gebruik van zonder oog te hebben voor de manier waarop de fabrikanten ze produceren en distribueren. Onze onwetendheid komt – afgezien van grote bedrijven en multinationals – niemand ten goede, integendeel, ze vormt een vrijgeleide voor sociale uitbuiting en drijft de spanning tussen mens en natuur op de spits.

Made in X brengt werk samen van internationale hedendaagse kunstenaars die zich elk op een ander aspect van de grondstoffenproblematiek concentreren. Vanuit zowel een nekoloniaal als een postindustriële standpunt maken ze gebruik van diverse presentatievormen: van video- en beeldhouwkunst over fotografie tot installaties. Elk bieden ze een individueel perspectief op vraagstukken rond distributie, geopolitieke belangen, milieuproblemen, afvalverwerking en de gestage uitputting van onze schaarse natuurlijke grondstoffen.

EN *Made in X* delves into the foundations of our global consumer society. The exhibition focuses on the extraction of natural resources and the obscured routes they take before reaching our homes. With *Made in X*, Kunsthal Extra City opens the second major exhibition at its new location in the former monastery site.

Our lives are full of products whose exact origins are unknown to us, not to mention the origins of their raw materials. From mobile phones to chocolate, from tea leaves to electricity. We all use these things with little to no understanding of how they are produced or distributed. Our ignorance does not benefit anyone apart from big companies and multinationals. Indeed, it only paves the way for social exploitation and exacerbates the tension between humankind and the rest of nature.

Made in X brings together work by international contemporary artists, each of whom focuses on a different aspect of the issues surrounding raw materials. Scrutinising both neocolonial and post-industrial standpoints, their work takes various forms: from video and sculpture to photography and installations. Each artist offers an individual perspective on issues of distribution, geopolitical interests, environmental problems, waste disposal and the steady depletion of our scarce natural resources.

Foto: /photo:Anders Sime Berg

NL Deze sculpturen zijn gemaakt door Djonga Bismar, Jérémié Mabiala en Cedart Tamasala van de CATPC. Als voormalige plantagearbeiders construeren ze de beelden uit klei, die eerst gescand worden om nadien in Europa te worden gemodelleerd in chocolade en palmvet of hout uit Congo. Daarna worden de kunstwerken op de westerse kunstmarkt verkocht. Met de inkomsten daarvan koopt CATPC Congolees land terug van westerse plantages om zo de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen tegen te gaan.

Sinds 2014 werkt CATPC voor deze internationale distributie met de organisatie Human Activities, opgericht door kunstenaar Renzo Martens. Samen bouwden ze in Congo ook een kunstencentrum op het land van een voormalige Unilever-plantage. De film *White Cube*, die Martens hierover regisseerde, wordt tijdens de tentoonstelling ook vertoond in het publiek programma.

The Art Collector toont een rijke man met een keuze: zijn welvaart delen, gesymboliseerd door een troon van wijnranken en bloemen, of voor zichzelf houden, geïllustreerd door de tong van een slang. *How My Grandfather Survived* vertelt het verhaal van Tamasala's grootvader die uit de armoede gered werd door een Belgische missionaris, maar hem vervreemde van zijn geboortecultuur.

Djonga Bismar (CD, 1980), Jérémié Mabiala (CD, 1950) en Cedart Tamasala (CD, 1986) stelden hun werk met de CATPC internationaal tentoon zoals in SculptureCenter New York. Renzo Martens (NL, 1973) maakte in 2008 furore met de film *Episode III: Enjoy Poverty*.

EN

These sculptures are made by Djonga Bismar, Jérémié Mabiala and Cedart Tamasala of the CATPC. As former plantation workers they make sculptures from clay that are first scanned before being turned into models in Europe made out of chocolate and palm oil or wood from Congo. To counteract the exploitation of natural resources by Western plantation companies, CATPC buys back Congolese land from these companies with the income from the sale of their artworks on the Western art market.

Since 2014, CATPC has been working with Human Activities, an organisation founded by artist Renzo Martens, for this international distribution. Together they also built an arts centre in Congo on the land of a former Unilever plantation. A film on this subject directed by Martens, entitled *White Cube*, will be screened during the period of the exhibition in our public program.

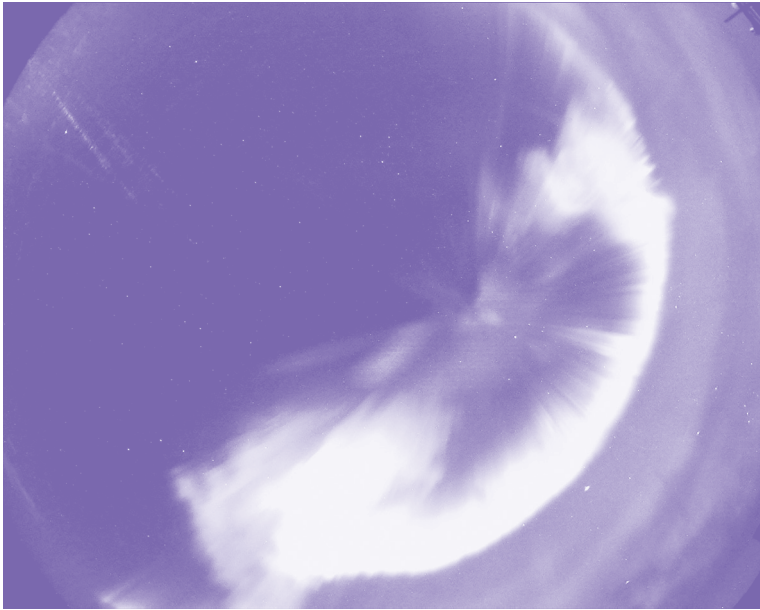
The Art Collector shows a rich man with a choice: share his wealth—symbolised by a throne of grape vines and flowers—or keep it for himself—illustrated by the tongue of a snake. *How My Grandfather Survived* tells the story of Tamasala's grandfather who was rescued from poverty by a Belgian missionary, but alienated him from his native culture.

Djonga Bismar (CD, 1980), Jérémié Mabiala (CD, 1950) and Cedart Tamasala (CD, 1986) exhibited internationally with the CATPC such as in SculptureCenter New York. Renzo Martens (NL, 1973) created a furore in 2008 with the film *Episode III: Enjoy Poverty*.

Djonga Bismar & Jérémié Mabiala,
The Art Collector, 2015 (2022)
Cacao en palmvet / Cocoa and palm oil

Cedart Tamasala,
How My Grandfather Survived, 2015 (2021)
Hout / Wood

NL *The Blood of Stars* van Raqs Media Collective legt het licht van de sterren in het oog van een stervend rendier vast en luistervinkt in een ijzermijn naar de logica van het ontginnen. De film verkent tevens de tunnels van een verlaten ondergrondse militaire basis binnen de noordpoolcirkel die ongebruikt werd achtergelaten, maar oorspronkelijk bedoeld was ter bescherming tegen een nucleaire winter.

The Blood of Stars nodigt ons uit om na te denken over de parallellen tussen de ondergrondse aanwezigheid van ijzer – een vluchtig overblijfsel van de sterren, diep in de aarde verborgen – en de aders van warmbloedige zoogdieren. De film legt ook linken tussen meteorieten en vlekken op het lemmet van een scherp mes waarmee in vlees gesneden wordt. *The Blood of Stars* capteert de resonanties tussen mijnbouw, militarisme en de veranderingen die deze teweeg brengen in een afgelegen landschap.

Raqs Media Collective werd in 1992 gevormd in Delhi, India, door Monica Narula, Jeebesh Bagchi en Shuddhabrata Sengupta. Zij volgen hun zelfverklaarde imperatief van 'kinetische contemplatie' en een rusteloze verstriktheid in de wereld en in de tijd. Ze wonen en werken in Delhi, stellen internationaal tentoon en treden soms op als curator.

EN

The Blood of Stars by Raqs Media Collective catches starlight in a dying reindeer's eye, eavesdrops on the logic of extraction from inside an iron mine and explores the tunnels of an abandoned subterranean military facility in the Arctic circle that was left unused, having originally been intended to provide shelter during a nuclear winter.

The Blood of Stars invites us to think about the parallels between underground seams of iron—a fugitive from the stars, sleeping deep inside the earth—and the veins of warm-blooded mammals. Meanwhile, the film examines meteorites for clues about the stains at the edge of a sharp blade that cuts into flesh, and records the resonances that ricochet between mining, militarism and the mutations that mark a remote landscape.

Raqs Media Collective was formed in 1992 in Delhi, India, by Monica Narula, Jeebesh Bagchi and Shuddhabrata Sengupta. They follow their self-declared imperative of 'kinetic contemplation' and a restless entanglement with the world, and with time. They live and work in Delhi, India and have exhibited and curated internationally.

Single-channel video, 12:54

NL *Tales of the Copper Crosses Garden* documenteert het proces waarmee koper tot draad wordt getrokken uit gloeiende, half-vloeibare ingots (blokken metaal). Sammy Baloji's film toont een hypnotische choreografie van Congolese arbeiders die in een geïndustrialiseerde ruimte zware machines bedienen om van koper op de wereldmarkt te brengen.

De soundtrack is een koormis, gecomponeerd door Joseph Kiwile (CD, 1912–1961), een Congolese staatsman die later minister van Onderwijs werd in de regio Katanga. Kiwile werd door het Belgische koloniale regime gevraagd om muziek te schrijven die zich conformeert aan de katholieke codes, maar toch Congolese tradities in zich draagt. Baloji, die opgroeide in de mijnstreek Katanga, voegde aan de film ook tussentitels in hoofdletters toe met biografische details. De film vormt een metafoor voor het koloniale verhaal en maakt toespelingen op manieren waarop de kerk een centrale rol speelde in het omvormen van de Congolese maatschappij.

Sammy Baloji (1978, CD) is beeldend kunstenaar en fotograaf. Sinds 2005 verkent hij het geheugen en de geschiedenis van de Democratische Republiek Congo. Zijn werk is een doorlopend onderzoek naar de culturele, architecturale en industriële erfenis van de regio Katanga. Hij stelt daarbij ook de effecten van de Belgische kolonisatie in vraag. In 2008 richtte hij mee de organisatie Picha op, die de Biënnale van Lubumbashi opstartte. *Tales of the Copper Crosses Garden* werd gemaakt in opdracht voor documenta 14 (2017).

Tales of the Copper Crosses Garden documents the process by which copper is drawn into wire from glowing, semi-liquid ingots (blocks of metal). Sammy Baloji's film shows a hypnotic choreography of Congolese workers in an industrialised space, operating heavy machinery to transform raw material into a product for the global market.

The soundtrack is a choral Mass composed by Joseph Kiwele (CD, 1912–1961), a Congolese statesman who later served as minister of National Education in the Katanga Region. Kiwele was asked by the Belgian colonial regime to write music that complied with catholic codes, while including Congolese traditions. Baloji adds all-caps intertitles throughout the film, containing biographical details (he grew up in the mining region of Katanga). The film serves as a metaphor of the colonial endeavour and insinuates ways in which the church played a pivotal role in reshaping Congolese society.

Sammy Baloji (1978, CD) is a visual artist and photographer. Since 2005, he has been exploring the memory and history of the Democratic Republic of Congo. His work is an ongoing research project on the cultural, architectural and industrial heritage of the Katanga region, as well as a questioning of the effects of Belgian colonisation. He co-founded Picha in 2008, the organisation that initiated the Biennale de Lubumbashi. *Tales of the Copper Crosses Garden* was commissioned for documenta 14 (2017).

Single-channel film, 42:49

Met dank aan / Courtesy: Sammy Baloji / Mu.ZEE collection, Belgium

• Regie / Direction: Sammy Baloji • Montage / Editing: Simon Arazi
 • Camera: Sammy Baloji & Gulda Ghislain El Magambo Bin Ali & Pascal Maloji
 • Muziek / Music: Chanteurs à la croix de cuivre d'Elisabethville • Uitvoerend
 producent / Executive Producer: Estelle Lecaille (mòsso) • Productie / Production:
 mòsso • Met steun van / Supported by: Mu.ZEE Oostende

Bruikleen / Loan: Mu.ZEE Oostende

NL *Sweat of the Sun* is een project gemaakt in SOTRAMI (Santa Filomena, Peru), een van de slechts vier fairtrade-goudmijnen ter wereld. De mijn bevindt zich hoog in de Atacama-woestijn in een land dat ooit door Romaanse conquistadores geplunderd werd om zijn overvloed aan edele metalen. Barnard focust op de *pallaqueras* (sorteersters van mineralen) die de 'afvalstenen' bovengronds sorteren voor het goudgehalte erin. Het is de vrouwen niet toegestaan om ondergronds te ontginnen, aangezien men gelooft dat dit ongeluk brengt.

Op 21 juli 2018 erkende de Peruviaanse overheid voor het eerst het belang van de *pallaqueras* voor de mijnindustrie, na decennia van ongezien en ondergewaardeerd werk. De *pallaqueras* belichamen op die manier twee aspecten in de mijnbouw: zowel de exploitatie van het goud naar de wereldwijde markt toe, als de uitbuiting en de steeds gevaarlijkere vereisten van het late kapitalisme.

Barnards grotere werk *The Canary and The Hammer* is een internationaal verslag over de menselijke verering voor goud in relatie tot een meedogenloos streven naar vooruitgang. Goud is alomtegenwoordig in het moderne leven; het mineraal zit verborgen in de kern van heel wat technologie die we gebruiken in de moderne samenleving en is in essentie een krachtig symbool van waarde, schoonheid, zuiverheid, hebzucht en politieke macht.

De praktijk van Lisa Barnard (GB, 1967) omvat complexe visuele strategieën die gebruikmaken van zowel traditionele documentaire technieken als meer eigentijdse en conceptueel rigoureuze voorstellingsvormen. Ze heeft drie monografieën gepubliceerd en woont en werkt in Lewes, in het Verenigd Koninkrijk.

EN

Sweat of the Sun is a project made in SOTRAMI (Santa Filomena, Peru), one of only four Fairtrade-certified gold mines in the world. The mine is situated high in the Atacama Desert in a land once plundered by Latin conquistadors for its abundance of precious metals. Barnard focuses on the female *pallaqueras* (mineral sorters), telling the story of those who sort the 'waste rock' above ground for its gold content. The women are prevented from mining beneath the ground, as it's considered bad luck.

On 21 July, 2018, the Peruvian government acknowledged the *pallaqueras*' role and their visibility within the mining sector's value chain for the first time, after decades of unseen and underappreciated work. State recognition now grants them access to formal markets, where they can sell their ore to refiners and gold processing plants. The *pallaqueras* embody both the first stage in bringing gold to the global market, as well as the increasingly dangerous and exploitative requirements of late capitalism.

Barnard's larger work *The Canary and The Hammer* is an international account, detailing the inherent human reverence of gold and its role in the ruthless endeavour of progress. Gold is ubiquitous in modern life; the mineral is concealed at the heart of much of the technology we use and is, most fundamentally, a potent symbol of value, beauty, purity, greed and political power.

The practice of Lisa Barnard (GB, 1967) embraces complex visual strategies that utilise both traditional documentary techniques with more contemporary and conceptually rigorous forms of representation. She has published three monographs and works and lives in Lewes, United Kingdom.

Pallaqueras, Santa Filomena, Andes, Peru, 2016
Orotone gemaakt met Tosa Washi-papier, achteraan verwerkt met fairtrade-goudblad / Orotone made with Tosa Washi paper and backed with Fairtrade Gold leaf.

Fluorescent fool's gold (pyrite), Santa Filomena, Andes, Peru, 2016
Inkjet afdruk op Hahnemühle PhotoRag / Inkjet print on Hahnemühle PhotoRag

Foto / photo: Peter Thijms

NL Ghita Skali brengt een ondergrondse transporteconomie aan het licht die Marokko verbindt met tal van plaatsen in Europa. Door te bemiddelen bij het transport van driehonderd kilo verbenatheeblaadjes naar Kunsthal Extra City doet ze een interventie waarbij het publiek de kans krijgt om verbenathee mee naar huis te nemen.

De titel van het werk, *Ali Baba Express: Episode 4*, refereert aan de beroemde Chinese e-commerce website. Skali eigent zich die stereotiepe verwijzing naar de Arabische cultuur weer toe en gebruikt haar als een bekrachtigende en emanciperende naam. Producten als verbenathee, *Aicha-jam*, *khlii* (gedroogd vlees) en *Poms* (lokale limonade) zijn lokaal beschikbaar tegen een lage prijs door een communicatienetwerk tussen transporteurs en verkopers uit verschillende plaatsen in Marokko, waartoe Skali toegang kreeg via de Marokkaanse gemeenschap in Antwerpen. Skali's werk laat een systeem zien waarin vraag en aanbod worden aangedreven door een economie die draait rond geheugen en het herbelevan van herinneringen via smaak. Hierbij stelt ze vragen als: 'Waarom is een smaak intenser als je weet dat je toegang ertoe beperkt is?'

Ghita Skali (MA, 1992) brengt realiteiten van buiten de kunsten en andere werkelijkheden binnen in de tentoonstellingsruimte. Haar projecten werden recent tentoongesteld in ETE 78 (Brussel), 18 (Marrakech), Stedelijk Museum (Amsterdam) en Palais de Tokyo (Parijs). Ghita Skali woont en werkt in Amsterdam.

Ghita Skali brings to light an underground transport economy that connects Morocco to numerous places in Europe. Through mediating the transportation of three hundred kilos of verbena tea leaves to Kunsthal Extra City, she creates an intervention in which the audience is invited to take verbena leaves home.

The title of the work, *Ali Baba Express: Episode 4*, refers to the famous Chinese e-commerce website and a reappropriation of a stereotypical reference to Arab culture as an empowering and emancipating name. Products such as verbena tea, *Aicha* jam, *khlii* (dried meat) and *Poms* (local lemonade) are available locally at a low price through a communication network between transporters and sellers from different places in Morocco, which Skali got access to through the Moroccan community in Antwerp. Skali's work depicts a system in which supply and demand is driven by an economy centred on memory and reliving memories through taste, asking questions such as: 'Why is a taste more intense when you know your access to the product in question is limited?'

Ghita Skali's (MA, 1992) practice brings into focus realities that exist outside the arts and empowers other realities through her work. Her projects have recently been shown at été 78 (Brussels), 18 (Marrakech), Stedelijk Museum (Amsterdam) and Palais de Tokyo (Paris). She lives and works in Amsterdam.

Verbenatheebblaadjes, wegwerphandschoenen, metalen verdelers, plastic zakken en kartonnen dozen gebruikt tijdens transport. / Verbena leaves, disposable gloves, metal dispensers, plastic bags and cardboard boxes used during transportation.
 • Instructietekening / Instruction drawing: Haitham Haddad

NL Na de eerste Golfoorlog in 1991 werden talloze olievelden in Koeweit in lichterlaaie gezet tijdens de terugtrekking van de binnengevallen troepen. Deze laatste daad van verzet was niets minder dan het klassieke beeld van een Bijbelse apocalyps. Vuurspuwende aarde en zwartgeblakerde hemel voelden aan als een portret van de hel zoals die zou moeten zijn, een bijna geromantiseerde visie van het einde van de wereld. Al Qadiri, die deze dystopische realiteit uit de eerste hand heeft ervaren, onderzoekt het als een landschap uit haar geheugen dat vandaag opnieuw zijn relevantie doet gelden.

Amateurvideobeelden op VHS van de olievuren worden naast audiomonologen van islamitische tv-programma's uit die periode geplaatst. De middelen die destijds gebruikt werden om religie – meer bepaald de islam – voor te stellen, waren vooral toegespitst op het verbeelden van God via natuurwonderen. Bomen, watervallen, bergen, dieren en het insectenleven waren de visuele hoofdbestanddelen van de religieuze media, en de vertelling was niet die van de Koran, maar van Arabische poëzie. Dit holistische beeld van religie is vervangen door meer sociopolitieke interpretaties van de heilige geschriften en door latere verschuivingen naar een nieuwe, extreme beeldvorming.

Monira Al Qadiri (KW, 1983) is een Koeweitse beeldend kunstenaar, geboren in Senegal en opgeleid in Japan. In haar werk verkent ze onconventionele genderidentiteiten, petroculturen en hun mogelijke toekomst, en de erfenis van corruptie. Momenteel woont ze in Berlijn.

EN

After the Gulf War in 1991, countless oil fields in Kuwait were set ablaze during the retreat of invading forces. This final act of defiance was nothing short of the classic image of a biblical apocalypse: the image of earth belching fire and the black, scorched sky felt like a stock portrait of hell, an almost romanticised vision of the end of the world. Having experienced this dystopian reality first-hand, Al Qadiri felt the need to examine it as a landscape from memory that reasserts its relevance today.

Amateur VHS video footage of the oil fires is juxtaposed with audio monologues from Islamic television programmes of the same period. At the time, the tools used to represent religion — specifically Islam — were mainly geared towards visualising God through natural miracles. Trees, waterfalls, mountains, animals and insect life were the visual staple of religious media, and the narration was not that of the Koran, but of Arabic poetry. This holistic image of religion has been replaced by more socio-political interpretations of scripture and subsequent mutations into new, more extreme imaginings.

Monira Al Qadiri (KW, 1983) is a Kuwaiti visual artist born in Senegal and educated in Japan. Her work explores unconventional gender identities, petro-cultures and their possible futures, as well as the legacies of corruption. She is currently based in Berlin.

Single-channel video, 10:28

Concept, regie en montage / Concept, direction and editing: Monira Al Qadiri
• Videobeelden / Video footage: Adil Al Yousifi (1991) • Geluid / Sound: Kuwait Television archives • Geluidsontwerp / Sound design: Fadi Tabbal • In opdracht van / Commissioned by: Beirut Art Center, Beirut, Lebanon (2013)

Foto: / photo: Simon Vogel, courtesy Philipp von Rosen Galerie

NL Yelena Popova groeide op in Ozersk, een geheime, gesloten stad in Rusland en de plaats waar het kernwapenprogramma van de Sovjet-Unie het levenslicht zag. *The Scholar Stones Project* onderzoekt de diepe verbindingen tussen onze nucleaire industrie, het landschap en het verstrijken van de tijd. Popova bezocht hiervoor ontmantelde nucleaire sites in het Verenigd Koninkrijk.

Een filosofensteen (*scholar stone* of *gongshi*) is een in de natuur voorkomende of door de natuur gevormde steen die voldoet aan een reeks esthetische principes die werden vastgelegd tijdens de Tang-dynastie in China (618-907 n.C.). Ze werden tentoongesteld en bewonderd als voorwerpen van contemplatie. In een hedendaagse reactie daarop heeft Popova stenen verzameld op nucleaire sites. Ze probeert daarmee die onzichtbare sector tastbaar te maken door de aandacht te vestigen op deze materiële voorwerpen en hun wisselwerking met de tijd, de geologie en het landschap.

Popova heeft ook twee wandtapijten gemaakt, *Keepsafe I and II* (2019), als suggesties voor mausolea voor de uit bedrijf genomen reactoren. Deze Magnox-reactoren van de eerste generatie kunnen momenteel niet ontmanteld worden en zullen aan de Britse kustlijn moeten blijven staan tot minstens het eind van deze eeuw.

Yelena Popova (1978, Ozersk, RU) studeerde aan de Moscow Art Theater School (2000), het Central Saint Martins College of Art and Design (2007) en het Royal College of Art in Londen (2011). Ze woont en werkt in Nottingham.

EN

Yelena Popova grew up in Ozersk, Russia, a secret closed city and the birthplace of the Soviet nuclear weapons programme. *The Scholar Stones Project* researches the deep connections between our nuclear industry, the landscape and the passage of time. For this Popova visited decommissioned nuclear sites around the UK.

Scholar stones are naturally occurring or shaped rocks that adhere to a set of aesthetic principles defined in Tang dynasty China (618-907 AD), which would be displayed and admired as objects of contemplation. As a contemporary response, Popova has gathered stones from nuclear sites, attempting to make this invisible industry tangible by drawing attention to these material objects and their correlation to time, geology and landscape.

Popova also produced two tapestries, *Keepsafe I and II* (2019), as propositions for mausoleums for decommissioned reactors in Britain. These Magnox reactors of the first generation currently cannot be dismantled and will have to remain on the British coastline until at least the end of the century.

Yelena Popova (1978, Ozersk, RU) is a graduate of the Moscow Art Theater School (2000), Central Saint Martins College of Art and Design (2007) and the Royal College of Art in London (2011). She lives and works in Nottingham.

The Scholar Stone Display: Hout, gongshi-stenen, puzzel voor
miniaturmonolieten / Wood, scholar stones, miniature monolith puzzle

Keepsafe I & II: Jacquardgeweven wandtapijt / Jacquard-woven tapestry

Foto: / photo: Fommelien Koolen

NL ***Carbon*** is een voortdurend veranderende installatie die uit verwarmingselementen bestaat. Ze werd voor het eerst gebouwd in 2018 en reist sindsdien van context naar context, van bijeenkomsten in steden tot landschappen op het platteland. De installatie geeft vorm aan een nieuwe, tijdelijke microkosmos rond vuur. Vitruvius Pollio vertelde in de eerste eeuw v.C. een mythe die later beroemd werd over de oorsprong van de maatschappij: geïsoleerde mensen verzamelden zich voor het eerst rond de hitte van uitdovende bosbranden. Uit die eerste bijeenkomst ontstonden menselijke taal, politieke instellingen en permanente schuilplaatsen.

Geïnstalleerd in de kloostertuin van Kunsthal Extra City introduceert *Carbon* een nieuw, maar vertrouwd verticaal archetype dat visueel communiceert met andere oriëntatiepunten. *Carbon* zal elke zondag om 15 uur geactiveerd worden en er zullen diverse informele samenkomsten met uitgenodigde gasten geprogrammeerd worden rond het vuur. Dankzij deze bijeenkomsten kunnen we teruggaan naar een van de eerste functies van vuur, namelijk die van instrument voor sociale interactie.

Bert Villa (BE, 1991) is een fenomenologische kunstenaar-architect die zich bezighoudt met de codes van (door de mens gemaakte) omgevingen en onze perceptie van die omgevingen. Hij geeft les aan de KU Leuven en maakt deel uit van het kunstenaarscollectief 019 en het wereldwijde collaboratieve bouwnetwerk ConstructLab. Recent verscheen zijn eerste boek, *Assembly*, bij MER. Paper Kunsthal en Borgerhoff & Lamberigts.

EN

First constructed in 2018, *Carbon* is a continuously changing installation composed of heating elements. It travels from context to context, from city gatherings to rural landscapes. The installation shapes a new temporal microcosmos around fire. Vitruvius Pollio famously narrated a myth in the first century B.C.E. on the origins of society: isolated people gathered for the first time around the heat of dying forest fires. From this first gathering emerged human language, political institutions and permanent shelters.

Installed in Kunsthal Extra City's monastery garden, *Carbon* introduces a new, yet familiar, vertical archetype that visually communicates with other landmarks. *Carbon* will be activated weekly on Sundays at 3 p.m. and various informal talks with invited guests will be programmed around the fire. These gatherings allow us to go back to one of the primal functions of fire, as a tool for social interaction.

Bert Villa (BE, 1991) is a phenomenological artist-architect who engages with the codes of (human-made) environments and our perception of those environments. He teaches at KU Leuven, is part of the artist-run collective 019 and the global collaborative construction network ConstructLab. Recently, his first book, 'Assembly', was published by MER. Paper Kunsthalle and Borgerhoff Lamberigts.

Colofon / Colophon

Medewerkers tentoonstelling / Exhibition staff

Curator:

Joachim Naudts

Productie / production:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Paul Hendrikse

Opbouw / Build-up:

Koi Persyn, Thomas Willemen,

Jade Kerremans, Laurene Buchheit,

Ayrton Eblé, Malik Carael, Chantal

van Rijt, Laima Matuzonyte

Advies audio & video /

Advice on audio & video:

Tony (video)®, Benjamin

Verhoeven (ass.)

Tekst / Text:

Joachim Naudts

Tekstredactie / Text editing:

Mia Verstraete^(NL),

Jonathan Beaton^(EN)

Pers & communicatie /

Press & communication:

Serenai

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Scenografie / scenography:

Kris Kimpe

Licht / Light:

Chris Pype

Verduistering / Blackout:

Epigone

Met dank aan / Special thanks to

Sint Lucas Antwerpen, Mu.ZEE
Oostende, Tom Viaene, Egon Van
Herreweghe, Katleen Vinck, Stella
Lohaus, Zeynep Kubat, Zuzanna
Rachowska, Rein Deslé, Sofia
Dati, Estelle Lecaille, Mieke Mels,
Barbara de Jong, Janke Brands,
Philipp von Rosen Galerie

Alle kunstenaars en medewerkers
aan de tentoonstelling en het
publiek programma. / All artists and
people working on this exhibition
and the public program.

Kunsthal Extra City

Medewerkers / Staff

Administratie & Hospitality / Administration & hospitality:

Hafsa Elazzaoui

Algemene en artistieke coördinatie / General and artistic coordination:

Joachim Naudts

Communicatie / Communication:

Kim Pauwels (coord.),

Manon van den Eeden

Onthaal / Reception:

Malik Carael (coord.), Monika

Starklova, Gregory Ilaridis

Productie coördinatie /

Production coordination:

Zuzanna Rachowska

Zakelijke coördinatie /

General management:

Simon Smessaert

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Paul Hendrikse

Onderhoud / Maintenance:

Elizabeth Nanor

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Website:

Studio RGB

Raad van bestuur / Board

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,
Malikka Bouaissa, Anton De Haan,
Nesrine, El Ayadi, Zeynep Kubat,
Koen Stappers (voorzitter),
Jan Verhaert (ondervoorzitter)

Algemene vergadering /

General assembly

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,
Malikka Bouaissa, Evert Crols,
Pascal Gielen, Koen Stappers,
Jan Verhaert, Eva Wittocx

Partners

Flex co., Kopspel, MORPHO, Nicky
Van Bulck, Rotor

Bookshop

De bookshop biedt publicaties van de deelnemende kunstenaars te koop aan, alsook een editie van CATPC in samenwerking met Renzo Martens, bestaande uit een doos met zeven zelfportretten vervaardigd uit eerlijke chocolade. Met de opbrengst van de verkoop van deze editie koopt en herstelt CATPC land in Congo, om de gemeenschap er van voedsel te voorzien en de klimaatverandering te helpen verminderen. Daarnaast kan je in de bookshop voormalige publicaties van Kunsthall Extra City verkrijgen, enkele beschouwende uitgaven en magazines.

The bookshop offers publications of the participating artists for sale, as well as an edition of CATPC in collaboration with Renzo Martens, consisting of a white cube with seven self-portraits reproduced fair trade chocolate. With the proceeds from the sale of this edition, CATPC buys back and restores land in Congo, to provide food for the community and help mitigate climate change. In the bookshop you can also obtain former publications of Kunsthall Extra City, some reflective editions and magazines.